

W zarzucie trzecim wnoszący odwołanie podnosi wreszcie naruszenie przez Sąd obowiązku uzasadniania wyroków oraz zasad niedyskryminacji oraz poszanowania prawa do obrony, jak również przeinaczenie okoliczności faktycznych przedstawionych Sądowi w celu ich oceny. Ten ostatni zarzut dzieli się na trzy części.

W pierwszej części trzeciego zarzutu wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył zarówno zasadę niedyskryminacji, jak również ciążący na nim obowiązek uzasadnienia oraz reguły postępowania dowodowego, uznając, że znajomość przez niektórych uczestników konkursu dokumentu, na którym opierał się egzamin pisemny, nie stanowiła naruszenia zasady niedyskryminacji i nie obliżując drugiej strony postępowania do przedstawienia konkretnych dowodów na brak dyskryminacji związanej z tą okolicznością.

W drugiej części tego samego zarzutu wnoszący odwołanie podnosi naruszenie zasady niedyskryminacji i przeinaczenie okoliczności faktycznych przedstawionych Sądowi w celu ich oceny w zakresie, w którym Sąd uznał, że skład komisji konkursowej był wystarczająco stabilny, aby zapewnić porównanie i obiektywną ocenę kandydatów, podczas gdy akta sprawy, przeciwnie, wskazywały na brak wystarczającej stabilności składu tej komisji konkursowej oraz że druga strona postępowania nie przekazała Sądowi wielu zasadniczych informacji dotyczących okoliczności faktycznych.

Wreszcie w trzeciej części tego zarzutu wnoszący odwołanie podnosi kolejne naruszenie zasady niedyskryminacji oraz reguł postępowania dowodowego, jak również naruszenie prawa do obrony związane z opinią Sądu co do bezstronności członków komisji konkursowej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Ried im Innkreis (Austria) w dniu 2 czerwca 2008 r. — Postępowanie karne przeciwko Rolandowi Langerowi

(Sprawa C-235/08)

(2008/C 223/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht Ried im Innkreis

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Roland Langer

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 43 WE (Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w brzmieniu z dnia 2 października 1997 r., ostatnio zmienionego traktatem o przystąpieniu Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej z dnia 25 kwietnia 2005 r., Dz.U. L 157, s. 11) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi prawa, zgodnie z którym gry losowe w kasynach mogą być organizowane wyłącznie przez spółki w formie spółek akcyjnych z siedzibą na terytorium danego państwa członkowskiego i w ten sposób wymaga utworzenia lub nabycia spółki kapitałowej mającej siedzibę w tym państwie członkowskim?
2. Czy art. 43 WE i art. 49 WE należy interpretować w ten sposób, że zakazują one krajowego monopolu w zakresie określonych gier losowych, takich jak na przykład gry losowe w kasynach, jeżeli dane państwo członkowskie nie prowadzi spójnej i systematycznej polityki dotyczącej ograniczenia gier losowych, ponieważ organizatorzy będący posiadaczami koncesji krajowych zachęcają do udziału w grach losowych — takich jak państwowe zakłady sportowe i gry liczbowe — i prowadzą w tym zakresie działania reklamowe (telewizja, gazety, czasopisma), przy czym reklama polega nawet na tym, że na krótko przed losowaniem w zamian za kupon zakładu oferowana jest wypłata gotówki [„TOI TOI TOI — Glaub' ans Glück” („trzymamy kciuki — uwierz w szczęście”)]?
3. Czy art. 43 WE i art. 49 WE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa, zgodnie z którym wszystkie przewidziane w krajowym prawie dotyczącym gier losowych koncesje na prowadzenie gier losowych i kasyn są udzielane na okres 15 lat, na podstawie przepisu, który wyłącza z przetargu (niepochodzących z danego państwa członkowskiego) konkurentów z obszaru Wspólnoty?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 4 czerwca 2008 r. — Swiss Re Germany Holding GmbH przeciwko Finanzamt München für Körperschaften

(Sprawa C-242/08)

(2008/C 223/36)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Swiss Re Germany Holding GmbH

Strona pozwana: Finanzamt München für Körperschaften

państwie członkowskim dostawy czy w innym państwie członkowskim?

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 9 ust. 2 lit. e) tiret piąte i art. 13 część B lit. a), lit. d) pkt 2 i 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku⁽¹⁾ należy interpretować w taki sposób, że przejęcie przez nabywcę za cenę nabycia umowy o reasekurację ubezpieczenia na życie, na podstawie której nabywca umowy za zgodą ubezpieczonego przejmuje zwolnione od podatku usługi reasekuracji wykonywane dotąd przez dotychczasowego ubezpieczyciela i odąd zamiast dotychczasowego ubezpieczyciela wykonuje na rzecz ubezpieczonego zwolnione od podatku usługi reasekuracji należy uznać za

a) operację ubezpieczeniową lub bankową w rozumieniu art. 9 ust. 2 lit. e) tiret piąte szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, czy za

b) transakcję reasekuracyjną zgodnie z art. 13 część B lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, czy za

c) transakcję, która w istocie polega na zwolnionym od podatku przejściu zobowiązania i operacji zwolnionego od podatku przejścia długów, zgodnie z art. 13 część B lit. d) pkt 2 i 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku?

2) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze ulegnie zmianie, jeśli zapłaty za przejęcie dokona nie nabywca, lecz dotychczasowy ubezpieczyciel?

3) W przypadku udzielenia na pytanie 1 lit. a, b i c odpowiedzi przeczącej, czy art. 13 część B lit. c) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w taki sposób, że

— odpłatne przeniesienie umów o reasekurację ubezpieczenia na życie stanowi dostawę i

— że stosując art. 13 część B lit. c) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, nie należy wprowadzać rozróżnienia w zależności od tego czy miejsce w którym świadczona jest zwolniona od podatku usługa znajduje się w

(¹) Dz.U. L 145, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln (Niemcy) w dniu 9 czerwca 2008 r. — Gaz de France — Berliner Investissement SA przeciwko Bundeszentralamt für Steuern

(Sprawa C-247/08)

(2008/C 223/37)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gaz de France — Berliner Investissement SA

Strona pozwana: Bundeszentralamt für Steuern

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 lit. a) w związku z lit. f) załącznika do dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że francuska spółka istniejąca w formie „société par actions simplifiée” jeszcze przed 2005 r. może być również uważana za „spółkę państwa członkowskiego” w rozumieniu tej dyrektywy, a zyski, które uzyskała w 1999 r. w wyniku podziału zysków jej niemieckiej spółki zależnej, należy zwolnić od podatku potrącanego u źródła dochodu zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy 90/435/EWG?

2) W przypadku udzielenia na pytanie 1 odpowiedzi przeczącej:

Czy art. 2 lit. a) w związku z lit. f) załącznika do dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich narusza postanowienia art. 43 WE i 48 WE lub art. 56 ust. 1 WE i art. 58 ust. 1 lit. a) i ust. 3 WE w zakresie, w jakim artykuł ten w powiązaniu z art. 5 ust. 1 dyrektywy 90/435/EWG przyznaje wprawdzie zwolnienie zysków podzielonych przez niemiecką spółkę zależną od podatku potrącanego u źródła dochodu w przypadku francuskiej spółki dominującej w formie société anonyme, société en commandite par actions lub société à responsabilité limitée, lecz nie przyznaje go w przypadku francuskiej spółki dominującej w formie société par actions simplifiée?

(¹) Dz.U. L 225, s. 6.